

Slušaj i dopuni:

Računajte na nas – Djordje Balasevic

U ime svih nas iz pedeset i neke
za zakletvu Titu ja spev'o sam stih.
Ne spominjem prošlost ni bitke daleke,
jer rođen sam tek posle njih.

Al' život pred nama još bitaka skriva
i preti nam, preti, k'o duboki vir.
Ja znam da nas čeka još sto ofanziva,
jer moramo čuvati mir.

Računajte na nas.

Sumnjaju neki da nosi nas pogrešan tok,
jer slušamo ploče i sviramo rok.
Al' negde u nama je bitaka plam,

i kažem vam, šta dobro znam:
računajte na nas.

U ime svih nas iz pedeset i neke
za zakletvu Titu sam spevala stih.
Ne spominjem prošlost ni bitke daleke,
jer rođena sam posle njih.

U nama je sudbina budućih dana
i neki se možda i plaše za nju.
Kroz vene nam protiče krv partizana,
i mi znamo zašto smo tu.

Računajte na nas.

Sumnjaju neki ...

KAD HODAŠ – RIBLJA CORBA

*Veče ne miriše na rakove i školjke,
mesec je bleđa fleka boje cimeta . .
Uzimaš cipele za šetanje kroz snove,
ulica voli ritam tvojih koraka . .*

*Vetar se provlači kroz nepoznate reči,
asfalt se miluje sa tvojim štiklama . .
Suviše mekan da bi mogao da spreči,
ovo je veče puno tvojih tragova . .*

***Kad hodaš ne zastajkuješ
i zemlju ne dodiruješ,
a mene ne primećuješ . . .
I uporno se trudiš . .***

***Da me prođe požuda.
još drhtim od tvog pogleda,
iz nekih starih razloga . . .
Ne mogu da se sredim . .***

*Veče ne miriše na rakove i školjke,
mesec je bleđa fleka boje cimeta . .
Uzimaš cipele za šetanje kroz snove,
ulica voli ritam tvojih koraka . .*

***Kad hodaš ne zastajkuješ
i zemlju ne dodiruješ,
a mene ne primećuješ . . .
I uporno se trudiš . .***

***Da me prođe požuda.
još drhtim od tvog pogleda,
iz nekih starih razloga . . .
Ne mogu da se sredim . .***

Igra bez granica – Tose Proeski

**Da se bar mogu probuditi u svijetu ljubavi
bez starih drugova i ovih nakaza što su me stalno
pratili
da te bar mogu poljubiti bez loših sjećanja na
hladna proljeća
bez slike stradanja što se baš na nas zalijepe**

Ref.

Jer moj je život igra bez granica
umorna priča, trganje stranica
na kojim ništa ne piše

Jer moj je život vječito padanje
kad zbrojim poraze ništa ne ostane
samo još vučem navike
i sve na tome ostane

Da te bar mogu probuditi, kavu ti skuhati, u krevet
donjeti
pa te poljubiti, al' toga nema i ne postoji
da se bar mogu zaljubiti u malu seljanku na nekom
proplanku
gore u svemiru tako da dolje ne vidim

Ref.